

“मीठे बच्चे – निराकार बाबाले तिमीलाई आफ्नो मत दिएर आस्तिक बनाउनु हुन्छ, आस्तिक बनेपछि मात्रै तिमी ले बाबाको वर्सा लिन सक्छौ।”

प्रश्न:- बेहदको राजाई प्राप्त गर्नको लागि कुन दुई कुरामा पूरा-पूरा ध्यान दिनुपर्छ?

उत्तर:- १) पढाइ र २) सेवा। सेवाको लागि लक्षण पनि धेरै राम्रो चाहिन्छ। यो पढाइ धेरै अद्भुत छ, यसबाट तिमीले राजाई प्राप्त गर्छौ। दवापरदेखि धन दान गर्ने भएकाले राजाई मिल्छ तर अब तिमी पढाइद्वारा राजकुमार-राजकुमारी बन्छौ।

गीत:- हमारे तीर्थ न्यारे हैं.....।

ओम् शान्ति। प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीतको एउटा लाइन सुने। तिमी तीर्थ हो- घरमा बसेर चुप-चाप मुक्तिधाम पुग्नु। दुनियाँका तीर्थ त सामान्य हुन्, तिमी फरक छ। मनुष्यको बुद्धियोग त साधु-सन्त आदितर्फ धेरै भड्किइरहन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई त केवल बाबालाई नै याद गर्ने डाइरेक्सन मिल्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार बाबा। यस्तो होइन- निराकारलाई मान्ने पनि निराकारी मतका ठहरिए। दुनियाँमा मत-मतान्तरै त धेरै छन् नि। यो एउटा निराकारी मत निराकार बाबाले दिनुहुन्छ, जसद्वारा मनुष्यले उच्च भन्दा उच्च पद जीवनमुक्ति वा मुक्ति पाउँछन्। यी कुरालाई कसैले जानेका छैनन्। केवल यतिकै भनिदिन्छन्- निराकारलाई मान्नेहरू हौं। अनेकानेक मत छन्। सत्ययुगमा त हुन्छ एक मत। कलियुगमा छन् अनेक मतहरू। अनेक धर्म छन्, लाखौं-करोडौं मत होलान्। घर-घरमा हर एको आआफ्नो मत छ। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई एक बाबाले नै उच्च भन्दा उच्च बनाउने उच्च भन्दा उच्च मत दिनुहुन्छ। तिमी चित्र देखेर धेरै मानिसले भन्छन्- यो के बनाएको हो? मुख्य कुरा के हो? भन, यो रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान हो, जुन ज्ञानद्वारा हामी आस्तिक बन्छौं। आस्तिक बनेपछि बाबाबाट वर्सा मिल्छ। नास्तिक बनेपछि वर्सा गुमाएका हौं। अहिले तिमी बच्चाहरूको धन्दा नै यो हो- नास्तिकलाई आस्तिक बनाउनु। यो परिचय तिमीलाई बाबाबाट मिलेको हो। त्रिमूर्तिको चित्र त धेरै क्लियर छ। ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण त अवश्य चाहिन्छ नि। ब्राह्मणहरूद्वारा नै यज्ञ चल्छ। यो धेरै महान् यज्ञ हो। पहिला-पहिला त यो बुझ्नुपर्छ- उच्च भन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ। सबै आत्माहरू भाइ-भाइ ठहरिए। सबैले एक बाबालाई याद गर्छन्। उहाँलाई बाबा भन्छन्, वर्सा पनि रचयिता बाबाबाट नै मिल्छ। रचनाबाट त मिल्न सक्दैन, त्यसैले ईश्वरलाई सबैले याद गर्छन्। अब बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गका रचयिता र भारतमा नै आउनु हुन्छ, आएर यो कार्य गर्नुहुन्छ। त्रिमूर्तिको चित्र त धेरै राम्रो चीज हो। उहाँ बाबा, यी दादा। ब्रह्माद्वारा बाबाले सूर्यवंशी घरानाको स्थापना गरिरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। लक्ष्य-उद्देश्य पूरा छ त्यसैले बाबा ब्याजहरू पनि बनाउन लगाउनु हुन्छ। भन, थोरै भन्दा थोरै दुई अक्षरमा तपाईंलाई सम्झाउँछु। बाबाबाट सेकेन्डमा वर्सा मिल्नुपर्छ नि। बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गका रचयिता। यो ब्याज त धेरै राम्रो चीज हो। तर धेरै देह-अभिमानी बच्चाहरूले बुझ्दैनन्। यसमा सारा ज्ञान छ- एक सेकेन्डको। बाबाले यहाँ नै आएर स्वर्ग बनाउनु हुन्छ। नयाँ दुनियाँ बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। यो पुरुषोत्तम संगमयुगको पनि गायन गरिएको छ। यो सारा ज्ञान बुद्धिमा टप्किनुपर्छ। कसैको योग छ तर ज्ञान छैन, धारणा छैन। सेवा गर्ने बच्चाहरूलाई ज्ञानको धारणा राम्रो हुन सक्छ। बाबा आएर मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर्ने अनि बच्चाहरूले कुनै सेवा नगर्नु, उनीहरू के कामका? उनीहरू दिलमा चढ्न सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- ड्रामामा मेरो पार्ट छ नै रावण राज्यबाट सबैलाई छुटाउने। राम राज्य र रावण राज्यको भारतमा नै गायन गरिएको छ। अब राम को हो? यो पनि जानेका छैनन्। गाउँछन् पनि- पतित-पावन, भक्तहरूका भगवान एक। त्यसैले पहिला-पहिला जब कोही भित्र पस्छ भने बाबाको परिचय देऊ। उसलाई हेरेर सम्झाउनु पर्छ। बेहदका बाबा आउनु हुन्छ नै बेहदको सुखको वर्सा दिन। उहाँको आफ्नो शरीर त छैन त्यसैले वर्सा कसरी दिने? स्वयं भन्नुहुन्छ- मैले यस ब्रह्मा तनबाट पढाएर, राजयोग सिकाएर यो पद प्राप्त गराउँछु। यो ब्याजमा सेकेन्डको सम्झानी छ। कति सानो ब्याज छ तर सम्झाउनेवाला धेरै देही-अभिमानी चाहिन्छ। उनीहरू धेरै कम छन्। यो मेहनत कसैबाट पुग्दैन, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- चाट राखेर हेर- सारा दिनमा म कति समय यादमा रहन्छु? सारा दिन अफिसमा काम गर्दा यादमा रहनु छ। कर्म त गर्नु नै छ। यहाँ योगमा बसाएर भन्नुहुन्छ- बाबालाई याद गर। त्यस समयमा कर्म त गर्दैनौ। तिमीले त कर्म गर्दै याद

गर्नु छ। नत्र बस्ने बानी पछे। कर्म गर्दै यादमा रह्यौ भने कर्मयोगी सिद्ध हुन्छौ। पार्ट त अवश्य खेल्नु छ, यसमा नै मायाले विघ्न पाछे। सच्चाइसँग चार्ट पनि कसैले लेख्दैनन्। कसै-कसैले लेख्छन्, आधा घण्टा, पौने घण्टा यादमा रहन्। त्यो पनि बिहानै यादमा बसे भने मात्र। भक्तिमार्गमा पनि बिहान उठेर राम्रो माला जप्छन्। यस्तो पनि होइन, त्यस समय एउटै धुनमा रहन्छन्। होइन, अरू पनि धेरै संकल्प आइरहन्छ। तीव्र भक्तहरूको बुद्धि अलि ठहरिन्छ। यो त हो अजपाजाप। नयाँ कुरा छ नि। गीतामा पनि मनमनाभव अक्षर छ। तर कृष्णको नाम राख्नाले कृष्णलाई याद गर्छन्, केही पनि बुझ्दैनन्। साथमा ब्याज अवश्य हुनुपर्छ। भन, बाबाले ब्रह्मा तनमा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, हामीले उहाँ बाबासँग प्रीति राख्छौं। मनुष्यलाई त न आत्माको, न परमात्माको ज्ञान छ। बाबा सिवाय यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन। उहाँ त्रिमूर्ति शिव सबैभन्दा मुख्य हुनुहुन्छ। बाबा र वर्सा। यस चक्रलाई बुझ्न त धेरै सजिलो छ। प्रदर्शनीबाट पनि प्रजा त लाखौं बनिरहन्छन् नि। राजाहरू त थोरै हुन्छन्, उनीहरूका प्रजा त करोडौंको अन्दाजमा हुन्छन्। प्रजा धेरै बन्छन्, बाँकी राजा बनाउनको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। जसले धेरै सेवा गर्छ उसले अवश्य उच्च पद पाउने छ। कोही बच्चालाई सेवाको धेरै सोख हुन्छ। भन्छन् पनि, नोकरी छोडिदिऔं, खानको लागि छँदै छ। बाबाको बनेपछि त शिवबाबाको नै पालना लिन्छु। तर बाबा भन्नुहुन्छ— मैले वानप्रस्थमा प्रवेश गरेको छु नि। माताहरू पनि जवान छन् भने घरमा रहेर दुवैले सेवा गर्नु छ। बाबा हरै एकको परिस्थितिलाई हेरेर राय दिनुहुन्छ। विवाह आदिको लागि यदि अनुमति मिलेन भने हलचल हुन्छन्, त्यसैले हर एकको हिसाब-किताब हेरेर राय दिनुहुन्छ। कुमार छन् भने भन्नुहुन्छ— तिमीले सेवा गर्ने सक्छौ। सेवा गरेर बेहदका बाबाबाट वर्सा लेऊ। लौकिक पिताबाट तिमीलाई के मिल्छ? धुलो मैलो। त्यो त सबै माटोमा मिल्नु छ। दिनप्रति दिन समय कम हुँदै जान्छ। कोही सम्झन्छन् हाम्रा बच्चा सम्पत्तिका हकदार बन्छन्। तर बाबा भन्नुहुन्छ— केही पनि मिल्ने छैन। सारा सम्पत्ति खरानीमा मिल्छ। उनले सम्झन्छन्— पछि आउनेहरूले खान्छन्। धनीहरूको धन खतम हुनमा केही समय लाग्दैन। मृत्यु त सामुन्ने खडा छ। कुनै पनि वर्सा लिन सक्दैनन्। धेरै कम छन् जसले पुरै सम्झाउन सक्छन्। धेरै सेवा गर्नेले नै उच्च पद पाउने छ। त्यसैले उनीहरूको सम्मान पनि गर्नुपर्छ, यिनीबाट सिक्नु छ। २१ जन्मको लागि सम्मान गर्नुपर्छ। स्वतः नै उनीहरूले उच्च पद पाउने छन्, त्यसैले सम्मान त जहाँ-तहाँ रहनु नै छ। स्वेयंले पनि बुझ्न सक्छन्, जे मिल्यो त्यही ठीक छ। यसमा नै खुशी हुन्छन्।

बेहदको राजाईको लागि पढाइ र सेवामा पूरा अटेन्सन चाहिन्छ। यो हो बेहदको पढाइ। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ नि। यो पढाइ पढेर तिमी राजकुमार बन्छौ। कोही पनि मनुष्यले धन दान गर्छन् भने उनीहरूले राजाकहाँ वा धनवानकहाँ जन्म लिन्छन्। तर त्यो हो अल्पकालको सुख। त्यसैले यस पढाइमा धेरै अटेन्सन दिनुपर्छ। सेवाको रूची हुनु पर्छ। म आफ्नो गाउँमा गएर सेवा गरौं। धेरैको कल्याण हुन्छ। बाबालाई थाहा छ— यस्तो सेवाको सोख अहिलेसम्म कसैमा छैन। लक्षण पनि त राम्रो चाहिन्छ नि। यस्तो होइन— डिससर्भिस गरेर अझ यज्ञको नाम पनि बदनाम गर्नु र आफ्नै नोकसान गर्नु। बाबाले त हर कुराको लागि राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। ब्याज आदिको लागि कति चिन्ता हुन्छ। फेरि सम्झिइन्छ— ड्रामा अनुसार ढिलो भएको हो। यो लक्ष्मी-नारायणको ट्रान्सलाइट चित्र पनि फस्टेक्लास छ। तर बच्चाहरूमा आज बृहस्पतिको दशा छ भने भोलि फेरि राहुको दशा बस्छ। ड्रामामा साक्षी भएर पार्ट हेर्नु पर्छ। उच्च पद पाउनेहरू धेरै कम हुन्छन्। हुन सक्छ ग्रहचारी उत्रिएर जाओस्। ग्रहचारी उत्रियो भने फेरि छलाइंग मार्छन्। पुरुषार्थ गरेर आफ्नो जीवन बनाउनु पर्छ, नत्र कल्प-कल्पान्तरको लागि सत्यानाश भएर जान्छ। बुझ्छन् कल्प पहिला जस्तै ग्रहचारी आएको छ। श्रीमतमा चलेनन् भने पद पनि मिल्दैन। उच्च भन्दा उच्च हो भगवानको श्रीमत। यी लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई तिमीहरू सिवाय कसैले बुझ्न सक्दैन। भन्छन्, चित्र त धेरै राम्रो बनाउनु भएको छ, तिमीलाई यो चित्र देख्दा मूल वतन, सूक्ष्म वतन, स्थूल वतन सारा सृष्टिको चक्र बुद्धिमा आउँछ। तिमी ज्ञानी बन्छौ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। बाबालाई त यो चित्र देखेर धेरै खुशी हुन्छ। विद्यार्थीलाई त खुशी हुनुपर्छ नि— म पढेर यस्तो बन्छु। पढाइद्वारा नै उच्च पद मिल्छ। यस्तो होइन— जो भाग्यमा होला। पुरुषार्थद्वारा नै प्रारब्ध मिल्छ। पुरुषार्थ गराउने बाबा मिलेको छ, उहाँको श्रीमतमा चलेनन् भने नराम्रो गति हुन्छ। पहिला-पहिला त कसैलाई पनि यस ब्याजद्वारा नै सम्झाऊ फेरि जो लायक छन् उनीहरूले झट्ट भन्छन्— मलाई यो मिल्न सक्छ? हो, किन मिल्दैन। यस धर्मका जो हुन्छन् उनीहरूलाई तीर लाग्छ। उसको कल्याण हुन सक्छ। बाबाले त सेकेन्डमा हातमा स्वर्ग दिनुहुन्छ, यसमा त धेरै खुशी हुनुपर्छ। तिमी शिवका भक्तहरूलाई यो ज्ञान देऊ। भन, शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्यौ भने राजाहरूको राजा बन्छौ। सारा दिन यही सेवा गर। खासगरी बनारसमा शिवका मन्दिर त धेरै छन्, त्यहाँ राम्रो सेवा हुन सक्छ। कोही न कोही निस्कन्छ। धेरै सहज सेवा छ। कसैले गरेर हेरोस्, खाना त मिल्छ नै, सेवा गरेर हेर।

सेन्टर त त्यहाँ छन् नै। बिहान जाऊ मन्दिरमा, राती फर्किएर आऊ। सेन्टर बनाइदेऊ। सबैभन्दा धेरै तिमी शिवका मन्दिरमा सेवा गर्न सक्छौ। उच्च भन्दा उच्च हो नै शिवको मन्दिर। मुम्बइमा बबुलनाथको मन्दिर छ। सारा दिन त्यहाँ गएर सेवा गरेर धेरैको कल्याण गर्न सक्छौ। यो ब्याज नै पर्याप्त छ। प्रयास गरेर हेर। बाबा भन्नुहुन्छ- यो ब्याज लाख त के दश लाख बनाऊ। वृद्ध मानिसले धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छन्। धेरै प्रजा बन्छन्। बाबा केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, मनमनाभव अक्षर भुलेका छौ। भगवानुवाच छ नि। कृष्ण कहाँ भगवान हुन् र, उनले त पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। शिवबाबाले यी कृष्णलाई पनि यो पद प्राप्त गराउनु हुन्छ। फेरि धक्का खाने के आवश्यकता छ। बाबा त भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर। तिमीहरूले सबैभन्दा राम्रो सेवा शिवको मन्दिरमा गर्नसक्छौ। सेवाको सफलताको लागि देही-अभिमानी अवस्थामा स्थित भएर सेवा गर। दिल सफा भए अनुहार हँसिलो हुन्छ। बनारसको लागि बाबाले त खास राय दिनुहुन्छ, त्यहाँ वानप्रस्थीहरूका आश्रम पनि छन्। भन, हामी ब्रह्माका सन्तान ब्राह्मण हौं। बाबा ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ, अरु कुनै उपाय छैन। बिहानदेखि रातीसम्म शिवको मन्दिरमा बसेर सेवा गर। ट्राइ गरेर हेर। शिवबाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- मेरा मन्दिर त धेरै छन्। तिमीलाई कसैले केही भन्दैन, अझै खुशी हुन्छन्- यसले त शिवबाबाको धेरै महिमा गर्छ। भन, उहाँ ब्रह्मा हुनुहुन्छ, यी ब्राह्मण हुन्, उहाँ कुनै देवता हुनुहुन्न। उहाँले पनि शिवबाबालाई याद गरेर यो पद लिनुहुन्छ। उहाँद्वारा शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। कति सजिलो छ। वृद्धको कसैले इन्सल्ट गर्दैन। बनारसमा अहिलेसम्म यति कुनै सेवा भएको छैन। ब्याज वा चित्रमा सम्झाउन धेरै सजिलो छ। कोही गरिब छ भने भन- तपाईंलाई निःशुल्क दिन्छौं, धनवान छ भने भन, तपाईं दिनुहुन्छ भने धेरैको कल्याणको लागि अझै छपाउने छौं तब तपाईंको पनि कल्याण हुन्छ। यो तिम्रो धन्दा सबैभन्दा राम्रो हुन्छ। कसैले ट्राइ गरेर हेर। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ज्ञानलाई जीवनमा धारणा गरेर फेरि सेवा गर्नु छ। जसले धेरै सेवा गर्छ, राम्रो लक्षण छ उसको सम्मान पनि अवश्य गर्नु छ।

२) कर्म गर्दा यादमा रहने बानी पार्नु छ। सेवाको सफलताको लागि आफ्नो अवस्था देही-अभिमानी बनाउनु छ। दिल सफा राख्नु छ।

वरदान:- शान्तिको शक्तिद्वारा सेकेन्डमा मुक्ति र जीवनमुक्तिको अनुभव गराउने विशेष आत्मा भव विशेष आत्माको लास्ट विशेषता हो- सेकेन्डमा कुनै पनि आत्मालाई मुक्ति र जीवनमुक्तिको अनुभवी बनाइदिनु। केवल बाटो मात्र देखाउँदैनन्, सेकेन्डमा शान्तिको वा अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गराउँछन्। जीवनमुक्तिको अनुभव हो सुख अनि मुक्तिको अनुभव हो शान्ति। त्यसैले जो सामुन्ने आउँछन् उनीहरूले सेकेन्डमा यसको अनुभव गरुन्। जब यस्तो स्पीड हुन्छ तब साइन्समाथि साइलेन्सको विजयलाई देखेर सबैको मुखबाट वाह-वाहको आवाज निस्कन्छ अनि प्रत्यक्षताको दृश्य अगाडि आउँछ।

स्लोगन:- बाबाको हरेक आदेशमा स्वयंलाई कुर्बान गर्ने सच्चा पुतली बन।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क:-

चेक गर- जति पनि संकल्प उठ्छन् ती स्वयं वा सर्वप्रति कल्याणकारी छन्? सेकेन्डमा कति संकल्प उठे- तिनीहरू मध्ये कति सफल भए र कति असफल भए? संकल्प र कर्ममा अन्तर नहोस्। संकल्प जीवनको अमूल्य खजाना हो। जसरी स्थूल खजानालाई खेर फाल्दैनौ त्यसैगरी एउटा संकल्प पनि व्यर्थ नजाओस्।